

CONV 198/02

WG IV 5

FÖLJENOT

från:	Sekretariatet
till:	Arbetsgrupp IV för de nationella parlamenten
Ärende:	Sammanfattning av mötet den 10 juli 2002

I. De nationella parlamentens roll i EU

1. Andreas Maurer (Stiftung Wissenschaft und Politik, Berlin) gjorde en inledande presentation av sin studie (se arbetsdokument nr 8 av den 9 juli) och framhöll bl.a. följande punkter:
 - Brister i parlamentarisk kontroll i EU förekommer, utöver frågan om subsidiaritetskontroll, på andra områden som t.ex. utrikespolitik, rättsliga och inrikes frågor, tillämpning av den "öppna samordningsmetoden" och internationellt beslutsfattande som EU har skyldighet att ta över (Basel II, WTO).
 - En avgörande aspekt på de nationella parlamentens roll innebär att man bör se till att EU-lagstiftningen går att spåra för medborgarna.
 - Centrala indikatorer för de nationella parlamentens effektiva granskning av deras regeringars verksamhet i rådet är omfattningen av tidsplanen för, utförande av samt genomslagskraften för en sådan kontroll. Andreas Maurer förespråkade subsidiaritetskontroll i rätt tid som bör utsträckas till att omfatta grön- och vitböcker och kommissionens årliga lagstiftningsprogram.
 - De nationella parlamentens granskning bör omfatta verksamheten i Coreper och i arbetsgrupperna.
2. Arbetsgruppen utbytte synpunkter varvid ett antal frågor ställdes till Andreas Maurer. Denna diskussion, liksom Andreas Maurer svar, omfattade följande aspekter:
 - De nationella parlamentens viktigaste funktion är att se till att allmänheten blir medveten om och att medborgarna stöder den fortgående lagstiftningen i EU för att på så sätt skapa en "ägenderättskänsla".

- Man bör ägna särskild uppmärksamhet åt att analysera hur mycket redan befintliga system verkligen utnyttjas i praktiken och vilka villkor som återstår att uppfylla för en bättre granskning i praktiken.
- Behovet av att noggrant utreda i vilken utsträckning syftet att förbättra de nationella parlamentens granskning av deras regeringars verksamhet i rådet skulle kunna avspeglas i fördraget: En riktning som föreslogs var att fördraget skulle kunna underlätta utvecklingen av bästa praxis genom att erkänna några allmänna principer, samtidigt som regleringen av en sådan granskning fortfarande bör vara ett område för den nationella lagstiftningen.
- Behovet av att koncentrera kontrollen till den politiska nivån i stället för den administrativa, och i allmänhet omsorgen om att de nationella parlamentens förhandskontroll inte leder till att EU-lagstiftningen förlamas. Man erkände dock att många viktiga beslut fattas på tjänstemannanivå (främst i Coreper).
- Vikten av att stärka de nationella parlamentens granskning av Europeiska rådets verksamhet, till exempel genom möten mellan organen för EG-frågor och respektive stats- eller regeringschef före och efter ett möte i Europeiska rådet, enligt praxis i några parlament.
- Den stora betydelsen av att göra rådets lagstiftningsdebatter öppna för allmänheten för att därigenom effektivisera de nationella parlamentens granskning.
- Behovet av att exakt fastställa vilka områden som i praktiken för närvarande undgår effektiv kontroll på Europaparlamentets eller de nationella parlamentens nivå (såsom den gemensamma jordbrukspolitik, eller budgetkontroll av separata budgetar, t.ex. Europeiska utvecklingsfonden) och undersöka om de nationella parlamentens kontrollmöjligheter räcker för att komma till rätta med de befintliga bristerna, eller om det skulle vara effektivare med en förstärkning av Europaparlamentets kontroll. (I detta avseende påpekade man att reformerna av den gemensamma jordbrukspolitik eller av fiskeripolitiken ibland blockerades i rådet på grund av att de nationella parlamenten inskränker regeringarnas möjligheter att kompromissa.)
- Möjligheterna att snabbare överlämna information till de nationella parlamenten, till exempel genom att kommissionen översänder lagförslag direkt till de nationella parlamenten.
- Vikten av att i högre utsträckning engagera de (t.ex. sektorsspecifika) ständiga parlamentsutskotten som ett komplement till den granskning som görs av organen för EG-frågor.
- Vikten av de nationella parlamentens bidrag till bättre övervakning av hur EU-lagstiftningen genomförs på nationell nivå.

II. Tillämpning och kontroll av subsidiaritetsprincipen – Europeiska kommissionens roll

3. Kommissionär Michel Barnier informerade arbetsgruppen om kommissionens praxis att säkerställa efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen. (Hans talepunkt kommer att distribueras som ett separat arbetsdokument.) Han erinrade om att respekten för subsidiaritetsprincipen är ett gemensamt ansvar för samtliga tre EU-institutioner och tillade att en tredjedel av lagstiftningsförslagen härrör från internationella rättsliga åtaganden, en tredjedel följer av den sociala, ekonomiska eller tekniska utvecklingen medan en annan del är en följd av önskemål från en EU-institution eller en medlemsstat.
4. Kommissionär Michel Barnier rapporterade dessutom om kommissionens ansträngningar för att systematiskt införliva subsidiaritetsprincipen i sina arbetsmetoder efter kommissionens meddelande i denna fråga 1992. Kommissionen tillämpar bestämmelserna om motivering och samråd enligt Amsterdamprotokollet och lämnar en årsrapport till Europeiska rådet, som bl.a. omfattar tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Dessutom avser kommissionen att före årsskiftet genomföra en konsekvensbedömning av sina politiska och lagstiftande initiativ som underlag för att bättre bedöma behovet av gemenskapsåtgärder som överensstämmer med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Han underströk de nationella parlamentens viktiga roll att kontrollera efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen genom att granska sina regeringars verksamhet på EU-nivå. Arbetsgruppen underströk behovet av en klar och detaljerad "motivering" till ett lagstiftningsutkast och möjligheten att använda kommissionens årliga lagstiftningsprogram i processen att övervaka subsidiariteten.

III. Uppföljning och förberedelser inför nästa möte

5. Ordförande informerade om att ett gemensamt möte med arbetsgruppen för subsidiaritet kommer att hållas den 22 juli (förmiddag) och att mötet den 18 juli skall ägnas åt att förbereda detta gemensamma möte. Medlemmarna uppmanades att före detta möte lämna in sina synpunkter på de nationella parlamentens roll vad avser subsidiaritetskontroll.
